Zizek'in bu konuda bir yazısı yayınlandı, okumuşsunuzdur. Zizek, Avrupa solunun Rojava'yı yalnız bıraktığını savunuyor ve bu doğru değildir. Zizek, "Avrupa solu" derken hangi örgütleri kastediyor, bilmiyoruz ama genel olarak ya da kendisini solda tanımlayan örgütler olarak alırsak, bu belirlemenin doğru olmadığını görürüz.

Avrupa'daki sol örgütlerin en büyüğü sayılan Almanya'daki Sol Parti bu tutumda değildir, nitekim 1 Kasım Kobane Günü'nü desteklediğini açıkladı. Fransa'da da Komünist Partisi ve değişik sol örgütler yıllardan beri aynı yönde tutuma sahipler. Her ülkede bir bazen birden fazla olan sol örgütlerin hepsinin tutumunu bilmiyorum, aralarında mutlaka "ABD ile işbirliği nedeniyle" Rojava Kürtlerini desteklemeyenler de vardır ama destekleyenler de epeyce fazladır. Her durumda "Avrupa solu Rojava'yı yalnız bıraktı" belirlemesi doğru değildir.

Almanya Türkiye'ye önemli oranda silah ihraç ediyor. Almanya'nın silah ihracatında Türkiye son iki yıldır birinci ülke durumundadır. Eğer Sol Parti'den bu silah ihracatını durdurması isteniyorsa, yapamayacağı bir şey isteniyor demektir. Almanya dünyanın en büyük silah ihracatçısı olmamakla birlikte bu ihracat Almanya ekonomisi için önemlidir. Suudi Arabistan örneğinde olduğu gibi bazı silahlar bir süreliğine ihraç kapsamı dışında bırakılabilir ama normalde ihracat sürer. Türkiye Almanya'dan özellikle deniz savaş araçları alıyor ve "Rojava'da deniz yok" denilerek bu ihracat pekala "zararsız" gibi gösterilebilir. Almanya yıllardan beri Türkiye'ye tank da ihraç ediyor ve bunlar savaşta kullanılıyor.

Danimarka, Finlandiya vb. ülkelerin Türkiye'ye silah ihracatını askıya alması pratikte fazla anlam taşımıyor çünkü ihracat hem azdır ve hem de Türkiye bu silahları başka ülkelerde de alabilir. Sonuçta parasını verdiniz mi silah bulamamak mümkün değildir. Ek olarak Türkiye kendi silah sanayisini de kurmuş durumdadır.

Rojava Kürtlerinin ABD ile birlikte çalışması hoş karşılanmıyor ama bunun zorunluluk olduğu da biliniyor. Rojava otorite boşluğundan doğdu ve bunun yaratılmasında Türkiye'nin önemli katkısı vardır (Bkz. Küresel iç savaş ve Türkiye). Suriye rejimi zayıflamasa ve bölgede otorite boşluğu doğmasa Rojava ortaya çıkamazdı, aksi durumda Suriye ordusu tarafından ezilirdi. Türkiye'nin Esad rejiminin zayıflamasına katkısı bulunduğu için, Rojava'nın ortaya çıkmasında da katkısı vardır.

Rojava Kürtlerinin hangi koşullarda ortaya çıktıklarını ve varlıklarının bu koşulların sürmesine bağlı olduğunu geçen zaman içinde yeterince hatırlamadıkları söylenebilir. Suriye'nin güçlü kuzey komşusu Türkiye baştan beri Rojava'ya kesin olarak karşıdır ve bunu dengeleyecek başka güçlerle işbirliği gereklidir. Türkiye, Rojava'ya karşı önce İslam Devleti ile anlaştı ve İD Kobane'ye saldırdı. Kobane gösterilen büyük direnişe rağmen son anda yapılan ABD bombardımanı olmasaydı düşüyordu. Unutmayalım ki İD'nin bünyesinde Saddam ordusunun savaş tecrübesi olan subaylarıyla Musul'da el koydukları Irak ordusuna ait silahlar bulunuyordu. Karşı tarafın ezici silah üstünlüğü varsa direnme bir noktaya kadar işlev görür.

Rusya Federasyonu bir dönem Rojava Kürtlerini destekledi, ardından Türkiye'nin verdiklerini (S-400 ve nükleer santral alımı) daha uygun buldu ve tutum değiştirdi. Türkiye, Rusya Federasyonu'nun verdiği izin sayesinde İdlib'i ele geçirdi.

Burada Rusya'nın Kürtlere ihanetinden söz etmek, politikadan bir şey anlamamaktır. Bu iş çıkar meselesidir ve Türkiye'nin verebilecekleri Rojava'nınkilerden fazladır.

Rojava ardından ABD ile birlikte çalışmaya başladı. ABD, İD'ye karşı savaşta yoğun silah yardımı yaptı. Bu silahlarla YPG, İD'ye karşı başarı kazandı ancak bunun savaş uçaklarına ve ağır silahlara sahip bir orduya karşı yapılamayacağını düşünmek zor olmasa gerek. Türkiye Rusya ile ABD arasında oynayarak ABD'nin Rojava Kürtlerine desteğini de belirli oranda azalttı. Daha önce Rusya ile görülen bu kez daha sınırlı olarak ABD ile de görüldü: çıkarlar belirleyicidir ve Türkiye ile karşılaştırıldığında Rojava'nın ABD'ye verebilecekleri oldukça sınırlıdır.

Avrupa Birliği ülkeleri kınama yapmakla yetindiler, Rojava konusunda Türkiye'ye karşı yaptırım uygulamaya yönelmediler. Aslında Erdoğan'ın "kapıları açar, mültecileri göndeririz" restini pekala görebilirlerdi, yapmadılar.

Bu konuda Almanya'nın tutumu belirleyicidir. Almanya'nın Türkiye'de büyük yatırımları bulunmasının yanı sıra bu ülkeye yönelik büyük silah ihracatı da vardır. Merkel geçtiğimiz yıl "Türkiye ekonomisinin iyi durumda olması Almanya'nın çıkarınadır" diyerek iki ülke arasındaki ilişkinin düzeyini açık olarak belirtmişti.

Şunu unutmamak gerekir: Rojava'yı herkesin duyması, izlemesi, değişik ülkelerde çok sayıda insanın Türkiye'nin tutumuna karşı olması, TC ordusunu oradan çıkarmaz. Rojava'nın geleceği bölgedeki dengelere bağlıdır. Özgüce güvenmek iyidir ama özgüç yeterli olmaktan uzaksa, dengeleri iyi gözetmek ve hayallere kapılmamak gerekir.

İsmet İnönü'nün şu sözünü sürekli hatırlamak gerekir: "Büyük bir devletle iş yapmak, aslanla yatağa girmeye benzer."

Avrupa solu Rojava'yı yalnız bırakmadı ama buradan hareketle büyük beklentilere girmemek gerekir.